

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 160 Lei		Pentru publicațiuni oficioase, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 L e
Pe jumătate de an 80 ”		
Pe un pătrar de an 40 ”		
Un număr 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 260 Lei.		

PARTEA OFICIALĂ.

Școala confesională

Nr. 6394 E/1929.

Notă oficială.

Cătră

Prea On. Oficii protopresbiterale și On. Oficii parohiale din eparhia ort. rom. a Caransebeșului.

Se atrage atențiunea Prea On. Oficii protopresbiterale și a On. Oficii parohiale la dispozițiunile concluzului congresual din anul 1879 cu privire la înființarea unui fond mitropolitan, conform cărui concluz în fiecare an la sărbătoarea „Arătarea Domnului” are să se poarte un tas separat în toate bisericile din mitropolie, în folosul acestui fond.

Sumele adunate sunt a se trimite Oficiilor protopresbiterale pe lângă raport cel mult până la 1 Martie 1930, iar de acolo se vor înainta Consiliului eparhial în legătură cu câte un conspect general, de unde se vor trimite banii Consistoriului mitropolitan.

Oficiile parohiale aparținătoare protopresbiteratului Caransebeș vor deporta banii colectați cu tasul fondului mitropolitan direct la Cassa diecezană până la termenul de mai sus.

Caransebeș, în 7 Decembre 1929.

Episcopul diecezan:
Dr. Iosif Tr. Badescu.

A fost pregătitoarea conștiinței naționale, ce ne-a dus la isbânda de acum zece ani și mai bine. Dar nu numai atât! Școala confesională a sădit principiile înalte, etico-religioase, în suflete, întărindu-le și dându-le în felul acesta o sănătoasă orientare în viața socială.

E drept, școala noastră confesională a suferit neajunsuri și bruscări destule dela stăpânitorii de eri; ca flică a bisericii, ea a împărțit totdeauna soarta acesteia, mai mult grea decât ușoară. Învățătorii îndeosebi au simțit apăsarea acestei greutăți. Ei au suportat însă cu resemnare totul înțelegând, că ceea ce fac ei, este jertfa unei cauze naționale și nu numai a bisericii. Accentuând lucrul acesta, credem că aducem din partea Bisericii, binemeritul omagiu învățătorimei confesionale!

Că la rândul său această învățătorime — astăzi pe de-a întregul statificată — ce simțeminte nutrește față cu *ideea* școalei confesionale, nu ne privește deocamdată. (Seria de articole publicate într'un ziar din București, nu reprezintă glasul autorizat al *întregei* dascălimi!)

Oricum astăzi după mai puțin de un deceniu dela statificarea școalelor confesionale ideia înființării și respective a reînființării școalei confesionale a început să preocupe și să agite capetele cu răspundere dela conducerea Bisericii noastre. Și iată substratul acestei preocupări.

Școala e — fără îndoială — nervul vieții religioase, a „vieții” într'un sens rațional, superior. Cu ajutorul școalei numai, Biserica poate populariza, în straturi cât mai adânci, învățăturile sale. Fără școală, Biserica este ca un organism ciuntit, *îi lipsește tocmai acest nerv de viață*, care o pune în mișcare ordonată, precisă și cu mers sigur către scopurile sale.

Dară și mai mult, dela școala confesională câștigă nu numai Biserica, ci și societatea omenască. Sentimentul religios — a căruia cultivare predomină în aceste școli — se începe a fi cultivat de timpuriu, când sufletul tânăr îl primește în toată puritatea lui. Poporul este ferit de misticism, la care duce lipsa unei raționale cunoașteri a religiei și o adâncire a adevărilor de credință creștină. Societatea dar, nu profită ea oare din cultivarea și întronarea la locul de cinste a perceptelor creștine, din toate punctele de vedere neîntrecute?...

Iar pentru noi în special pledează argument puternic și mai ales actual la reînființarea școlii confesionale! Iată-l, ni-l spune așa de clar membrul adunării eparhiale a eparhiei Bucovinei Dr. Euseb Popovici: „Noua dogmă a comunismului bolșevist bate tot mai sgomotos la porțile țării noastre din răsărit, o doctrină care consideră religia și conștiința morală, dreptul și legea, familia și statul, drept cătușe impuse în numele unei abstracțiuni, cătușe care trebuiesc sfărimate prin orice mijloace. Cât de irealizabilă ar și fi această utopie doctrinară, ea este foarte primejdioasă, fiind că este foarte sugestivă; și această doctrină nu se poate combate cu tăiușul sabiei, ci singur numai prin lumina credinței“.

Față cu acest argument citat, scoaterea oricăror alte argumente: că de pildă în Anglia, țara libertăților, în America și în alte părți cea mai eficace remediere a exceselor materialismului, a sportului și plăcerilor este școala parohială — ne pare lucru de nimic! Și totuși căutate din aproape lucrurile, constatăm că toate se animează de mirajul unui singur țel satanic: distrugerea echilibrului sufletesc al omenirii!!

Și între astfel de împrejurări să mai ezităm?! Sau să se mai mire cineva, că glasuri cumpănitoare au cerut în congresul național-bisericesc reînființarea școlii confesionale? Hotărât, gândul nostru trebuie să fie alături cu țapta: în slujba Bisericii și a neamului, căci „mii și mii de fire tainice leagă această biserică de sufletul neamului.“; când una e tare, implicit trebuie să ne gândim și la întărirea celeilalte; iar când una este atacată, cealaltă trebuie să se apere și ea!

Conceptia creștină.

De: C Rudnean.

Conceptia creștină e pe deplin evidențiată în zilele noastre. N'avem decât să ne gândim la imensele publicații spiritualiste și vom vedea, că spiritul vremii e orientat în senz creștin.

Senzul creștin al lumii răspunde la o mulțime de chestiuni însemnate ale învățaților de

azi. Învățații, tot mai mult se conving, că lumea creștină e cea mai accesibilă ființei umane. Ființa umană treptat s'a ridicat la înțelegerea sublimei morale a Mântuitorului nostru Iisus Christos. Concepția creștină luminează sufletele, și zdrobește răul care persistă mereu. Concepția creștină, e o sublimă operă de sacrificiu — sacrificiul ma im ce-l poate vedea tot omul care să conformează tuturor perceptelor morale. Sufletul omenesc e prea gol fără înțelegerea profundă a vieții creștine; gândul însuși străbate cu iuteală uimitoare imensitatea spațiilor și ajunge la Divinitate... În infinitul acela se ascunde întreaga noastră viață de după moarte — concepția creștină îți dă o icoană fidelă a unei vieți viitoare.

Concepția creștină ne înviorează sufletele, și ne toarnă noi nădejdi de muncă, de creație.. tot mai mult omul se avântă să ajungă la o prelucrare a materiei spiritualizându-o prin conținutul său sufletesc — ce e un simbol al vieții ideale a omului, care prin încordare, jertfă, abnegație, se înalță tot mai mult.. așa a luat naștere arta cu sublima ei manifestare.

Oamenii creștini se înfrățesc prin ideile creștine, ei cunosc puterea binefăcătoare a lui Dumnezeu și știu care-i calea adevărată a vieții... ei se unesc tot mai mult prin virtutea dragostei, temelia solidă a lumii creștine. Dragostea creștină ridică nivelul umanității. Aduce o sumedenie de servicii în toate părțile, și ridică moralul la treapta cea mai superioară posibilă...

În Apus concepția creștină triumfă tot mai mult — Cetatea lui Dumnezeu apropie sufletele tot mai mult, dându-le prilejul mult dorit de înfrățire deplină. —

Astfel asociațiile creștine desvoltă o activitate prodigioasă, arătând istoria creștinismului în deplină lumină a strălucirii sale. În această istorie nu-i egoism, e multă datorie, e multă dragoste, e multă armonie, din ea poate să învețe omul *rostul existenței sale în lume*. Ea ne soluționează problemele sufletului nostru, ea ne arată problemele vieții, cari mereu ne agită.

Concepția creștină e o realitate eternă. Ea susține suflul ideal al omenirii — prin ea renaște omenirea.

Evangelia, care stă la temelia vieții creștine ne arată exemplele edificatoare ale oamenilor sfinți... sfințenia a fost caracteristică vieții creștine.

Creștinismul nu-i numai un adevăr, ci o realitate adâncă, o binefacere, el e Iisus Christos, care a fost prezis de profeți — e istoria cea mai dramatică, pe care critica câtorva exagerați n'au putut-o dărâma... căci scrierile evanghelice nu sunt mituri, ci *realități istorice*.

Și ceice nu s'au convins încă, va veni ziua când Christos se va înfățișa în deplină lumină — vor înțelege atunci cei necredincioși profunda eroare ce au săvârșit-o

Doctrina creștină trebuie înțeleasă prin calitatea divină a Mântuitorului ca Fiu al lui Dumnezeu și prin misiunea-i deosebită ca răscumpărător al neamului omenesc.

Acela care înțelege doctrina creștină se apropie tot mai mult de *dragostea eternă* a lui Dumnezeu.

„Dragostea eternă e începutul generosității care se chiamă grație, ea există în inima umană, unde-i izvorul dragostei“...

Creștinismul promovează toate domeniile vieții noastre, sprijinește arta, filozofia, știința, contribuind astfel la îmbogățirea sufletului uman, făcându-l mai *bun* și mai dornic de *adevăr*.

Și adevărul creștin se bazează pe însăși *nașterea și învierea Mântuitorului nostru Iisus Christos. Naștere divină și înviere divină!!*

Iată întreaga concepție adevărată creștină!!

Filozofia religioasă morală a lui Boutroux.

de: A. U. Doloveanu

Perfectă dreptate are Fouillée când îl promovează pe Boutroux printre *promotorii „mișcării idealiste“*, de regenerare spirituală a umanității prinse în mrejele celor mai subversive curente. Continuând pe Maine de Biran — reformatorul filozofiei franceze din sec. XIX și inițiatorul noului spiritualism francez — pe Ravaisson și Lachelier, militează persuasiv în contra determinismului riguros, pozitivismului îngust și în fine contra științificismului materialist grosolan; curente devenite virulente din cauza ciclopismului și exclusivismului lor.

Sorgintea cauzei eficiente care a determinat pe Boutroux să reacționeze în contra curentelor sus menționate a fost tendința de a demonstra, că noțiunile cari alcătuiesc baza credinței filozofico-morale, cum ar fi noțiunea de individualitate, finalitate, libertate etc. — luând ca punct de plecare al filozofiei sale știința — nu sunt absolut în contradicție cu principiul determinismului științific. *Legile sunt pare-mi-se fapte nu principii* — zice Boutroux. Atomul nu este un principiu prim, un element simplu, unul absolut; el este, dimpotrivă o întreagă lume extraordinar de complexă, care, departe de a da un principiu îndestulător de explicație, trebuie explicată ea însăși.¹⁾

1) Esența Religiei: Boutroux.

Legile variază și evoluează așa că nu pot fi luate ca prim principiu căci nu-și au o cauză intrinsecă — însineși — ci sunt efectul altei cauze anterioare și superioare și astfel suntem duși fatal la cauza-cauzelor, la o entitate absolută: *Dumnezeu*. Așa că „*a cunoaște lucrurile în ordinea creațiunii lor, este ale cunoaște în Dumnezeu*“²⁾. Căci o cauză nu poate fi admisă ca atare, decât dacă e legată indisolubil și necesar printr'o relație de participare, cu pricina primă: *Dumnezeu*. Și astfel reușește Boutroux a-și asocia știința care ratifică — și numai neagă — existența unui principiu primordial, absolut imuabil și transcendent: *cauză a tuturor cauzelor*. Intocmai ca și Pascal găsește argumente științifice în sprijinul credinței religioase, fără a substitui însă în definitiv o disciplină în locul alteia. Astfel dă o soluție conciliantă vechei dispute a antagonismului dintre știință și religie, exaurând și elucidând strictul concept al ambelor și definind implicit terenele lor cari, se întrepătrund foarte adânc, completându-se și clarificându-se reciproc.

Deci caracteristica gândirii sale filozofice este: concilieria datelor empirice științifice cu concepția unui principiu metafizic, confirmând că'n univers nu există decât cea mai perfectă armonie; că întregul cosmos și întreaga existență orchestrează 'n acest dom, enigmatică simfonie a divinității, căci „toate spun slava Lui“.

Filozofia morală a lui Boutroux se relevă ca o tentativă de a dirija spiritele spre morală și ideal. Se prezintă ca un punct de reper, ca un fir al Ariadnei prin haosul de opinii contradictorii cari au mistificat și au intoxicat mentalitatea, umanității ducându-o pe panta unei accelerate desagregării religioase și morale.

Intr'o ședință solemnă — 1919 — intrunindu-se cele cinci Academii în palatul Institutului Franței dezvoltă tema: *Où allons-nous?* (Unde mergem?) atestând că, curente postbelice sunt dăunătoare societății și înfuzează germenii de disolvarea senilei noastre civilizații care, e în plin proces de atrofiere a sentimentului religios și moral, lansând și soluția de convalescență: „Pentru a trăi, ne trebuie muncă și virtuți. Vom scoate din noi puterea care stăpânește și îndreaptă evoluțiile, căci *dinlăuntru trăim și dinlăuntru murim*“³⁾ Cu ultima propozițiune citată, am lansat dacă nu elementul de *bază*, atunci unul principal care stă la temeiia filozofiei religioase-morale boutrouxiste.

(Urmează).

2) Esența Religiei: Boutroux.

3) Boutroux: Chestiuni de educație și morală.

„Oul lui Columb“ al reformei calendarului

Din Geneva se anunță gazetei „Basler Nachrichten“: Peste 400 de proiecte pentru reforma calendarului gregorian au fost înaintate Ligei Națiunilor, în timpul recent și o opinie a unui comitet american pentru diviziunea anului în 13 luni de câte 4 săptămâni la care se adaogă în fiecare an una, ear în anii visecți câte două zile așa numite „albe“, zile în care americanii doresc să fie ținute sărbători de pace. Această propunere, pentru care s'au declarat multe organizațiuni americane, a fost refuzată însă, în Europa, în primul rând de către biserici, apoi de toate acele cercuri care țin la împărțirea tradițională a anului în 12 luni, și la subîmpărțirea favorabilă în jumătăți și sferturi de an.

Față de cele mai sus expuse, a înaintat Baronul ardelean *Gustav Bedeus* Ligei Națiunilor un proiect, care surprinde prin simplitatea lui, din care motiv este numit de către cercurile experților de pe terenul calendaristicii „oul lui Columb“. *Bedeus* menține anul celor 12 luni, îl împarte însă în luni cu săptămâni întregi, și anume se vor compune lunile Ianuar, April, Iulie și Octomvrie, adecă cele dintâi luni ale fiecărui sfert de an, din cinci săptămâni, pe când toate celelalte luni cuprind patru săptămâni întregi. În modul acesta, sfertul de an ar menține lungimea sa medie de 91 zile. Scurtarea anului ivită în urma noului proiect de complet 52 săptămâni, sau 364 zile, s'ar completa în fiecare al 6-lea an prin adaogarea unei săptămâni suplimentare (bisecte) care se adaogă luni Decemvrie. Apoi va mai fi și al 45-lea an din câte 90 ani un an bisect. Săptămâna ca unitate neschimbăcioasă va fi unitatea de calcul a noului an pentru socotirea lefurilor, plăților, dobânzilor și statisticilor. Toate lunile încep cu Luni, și toate zilele lunii cad în toate lunile pe aceeași zi săptămânală. Prin această împărțire, ar cădea și adevărata dată a Învierii, pentru fixarea zilei Paștilor, 7 April, întotdeauna pe o Duminecă, și în consecință și toate sărbătorile în legătură cu Paștile pe mai departe totdeauna pe Zile fixe. Ba ceva mai mult, aproape toate zilele de sărbătoare ar cădea pe o Sâmbătă, sau Duminecă, resp. Luni, astfel ca săptămâna de lucru nu s'ar mai întrerupe aproape de loc. Punctul matematic de pornire pentru anul cel nou ar rămânea 1 Ianuar al primului an după Nașterea Mântuitorului. Ca ziua fixată pentru intrarea în vigoare a noului calendar, propune *Bedeus* ziua de 1 Ianuar 1934, fiindcă aceasta se nimerește pe o zi de Luni și astfel timpul cel vechi cu cel nou s'ar înșira fără piedecă.

Ne bucurăm că proiectul calendaristic al unui concetățean — care proiect a fost înaintat Ligei Națiunilor de către guvernul român, și care deci apare față cu celelalte proiecte înaintate ca proiectul românesc, a fost recunoscut cu atât aprețiere, — astfel sperăm că grație meritelor sale, mai cu seamă și față de proiectul american aventuros de 13 luni, să fie acceptat și introdus părănd a fi cel mai favorabil.

Dela firme din străinătate a sosit

Materie pentru ornate bisericesti

și se poate comanda dela Librăria Diecezană.

Binefacerile credinții.*)

„Iisuse, Fiul lui David, miluește-mă!“ (Luca 18³⁸).

Iubiți creștini,

Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Christos era cam la sfârșitul activității Sale mesianice. Amăsurat obligamentului legii evreești, urmat de sfinții Săi apostoli, învățăcei și de mulțime mare de popor, fericită că se poate adăpa la izvorul cel nesecat al dumnezeesților învățături, făcea acum ultima oară calea la praznicul cel mare al Paștilor, se se serbă cu mare fast în tot anul în Ierusalim. Avea cale numai de vreo 7 ore până la sfânta cetate. Ajungând înaintea cetății Ierihonului, la porțile acesteia, — dupăcum ni-se spune în sfânta Evanghelie de azi, stătea un biet cerșitor orb și cerea milă dela cei ce mergeau din toate părțile la marele praznic.

Mulțime mare de grupuri de pelerini va fi trecut pe lângă bietul nefericit. Nici una dintre acelea nu-i atrase însă atențiunea, ca convoiul ce însoțea pe Domnul. Orbul din departe simțește zgomotul, bucuria și seriozitatea mulțimii aceleia; întreabă apoi pe cei de lângă dânsul că ce e, cine vine. I-se răspunde: „trece Iisus din Nazareth“. Atunci orbul începe a striga din toate puterile: „Iisuse Fiul lui David, miluește-mă!“ Inzădar încearcă a-l face să tacă, el cu atât mai vărtos striga, din toate puterile.

Domnul nostru Iisus Christos auzindu-l, poruncește celor de acolo să-l aducă la Dânsul, iar făcându-se așa, întreabă pe orb: „Ce voești să-ți fac?“ Iar el a zis: „Vezi, credința ta te-a mântuit!“ Intr'o clipă orbul a văzut și plin de bucurie și fericire, că cunoaște pe binefăcătorul său, s'a atașat convoiului care urmă, însoțea și servia Domnului.

Iubiți creștini! Grozavă este orbirea, neputința de a vedea. Orbul nu numai că nu se poate bucura de frumusețea și splendoarea lumei acesteia, dar în tot momentul poate fi și amenințat de diferite primejdii. Dar, cu mult mai grozavă și mai periculoasă de cât orbirea trupească, este cea sufletească. Omul cuprins de orbirea păcatelor este desfigurat de „chipul și asemănarea“ lui Dumnezeu: este o adevărata fiară sălbatică pentru semenii săi; viața lui este bântuită de diferite primejdii pline de suferinți și desamăgiri; pentru el nu există liniște, mulțumire și mângăere. Și toate acestea, pentrucă deși aude în această viață sau mai bine zis călătorie scurtă pământescă, glasul de chemare spre fericire al Domnului nostru Iisus Christos, el nu face asemenea orbului din sfânta Evanghelie de azi, ci orbit de strălucirea deșertăciunilor lumești, nu vrea să cunoască, nu vrea să vadă pe bunul și atotmilostivul Mântuitor.

Și acum se pune întrebarea: dorim și noi să ne facem părtași de o fericire adevărată și vecinică? La aceasta, cred că nici un om dăruit de Dumnezeu cu minte curată și care-și cunoaște rostul său în lume, nu poate zice că „nu“.

Și atunci n'avem nici noi de făcut altceva de cât să căutăm să vedem, să cunoaștem pe Domnul nostru Iisus Christos și Lui să-I slujim. Il vom cunoaște și-L vom vedea prin ochiul puternic al credinții.

Dați-mi deci voe să ne ocupăm puțin cu credința, mijlocul, cu ajutorul căruia ne apropiem de Dumnezeu și care este un izvor de binefăcări pentru noi oamenii.

* Conferință ținută la șezătoarea de Duminecă, 1 Dec. a. c. de preotul-profesor *Dimitrie Soceneanțu*.

„Extraordinar! Religiunea creștină, care pare că are în vedere numai viața vecinică, e și baza fericirii în viața aceasta pământească“. Așa se exprimă odată liberucuetătorul francez Montesquieu. Și într'adevăr, iubiți creștini, credința creștină revarsă binecuvântările sale asupra tuturor epocilor vieții noastre pământești, adică asupra tinereții, bărbăției și asupra bătrâneții.

Numai prin credință tineretul poate să-și nobilizeze sufletul și să-și oțelească corpul.

În ceea ce privește sufletul, înainte de toate numai credința îl poate conduce la o adevărată educație. Un proverb românesc zice: „ziua bună se arată de dimineață“. Așa și cu omul, după cum se obișnuiește în frageda tinerețe, așa va fi și mai târziu. Prin credință tânărul are să învețe și să se obicinuiască. a face binele și a înconjura răul; are să-și însușiască puncte sigure de conducere în viforul vieții și în chipul acesta are să devină un bărbat de caracter căci prin credință însuși Dumnezeu ne vorbește și ne povățuiește. Vai însă de tânărul, care nu dă ascultare lui Dumnezeu; de acela nimic nu se va alege! Acela însă, care îndemnat de credință totdeauna dă ascultare glasului lui Dumnezeu, își câștigă adevărata educație plină de iubire și ascultare față de Dumnezeu și e totdeauna gata de a înfăptui binele și a ocoli răul. Indemnat de acest rod, produs de binecuvântarea credinței, exclamă odinioară marele poet german Góthe: „Trebuc să mărturisesc, că caractere vrednice de considerațiune în întreaga mea viață numai acolo am observat, unde am aflat o viață religioasă profundă și solidă, căci aceasta are principii statornice“.

Credința influențează în modul cel mai binefăcător și asupra corpului tineretului. Ea îl împiedică de a merge pe calea fără de legilor și în măsura cea mai mare îi dă tărie ca să-și înfrâneze toate patimile. Prin aceasta credința promovează sănătatea corporală și psihică a tineretului, căci știut este, că nimic nu produce mai multe slăbiciuni, morhuri și suferinți, nimic nu zdruncină mai puternic nervii, îndeosebi în epoca tinereții, ca tocmai păcatul. Factorii importanți din cercurile militare din țările apusene au făcut cele mai eclatante mărturisiri în privința aceasta. Nu de mult un amiral al unui stat puternic într'o revistă de marină scria: „Ne trebuesc nervi și nervi!“ Pentru aceasta este însă nevoie de tărie sufletească și dispoziție internă. Acestea se realizează numai printr'o puternică convingere religioasă.“ Deci moralitatea și sănătatea tineretului în rândul prim sunt binecuvântările credinței.

Credința își revarsă darul binecuvântării sale asupra omenimei și în epoca bărbăției.

Fie cineva ori și cât de sănătos, dispunând de oriși ce averi, cunoștințe: fie în ori și ce loc de cinste, viața e grea, căci este o continuă luptă. În această luptă, în acest zbucium omul, înainte de toate are lipsă de o armonie internă, de adevărata liniște sufletească. Această liniște, această pace o oferă sufletului omenesc numai credința. În privința aceasta un necredincios, Dreyer zice: „Pace și mulțumire am aflat numai la eroii credinței“.

Din liniștea internă, ca ceva firesc, izvorește bucurie și fericire ceea ce nu e de disprețuit. Și într'adevăr! Un bărbat credincios de cine are să se teamă? De Dumnezeu? Dar Dumnezeu e cu el. Și cu cine e Dumnezeu, contra aceluia nu poate fi nimeni. Se poate teme de diferite patimi? Nu. Credința îi pune la îndemână armele cu cari poate să le învingă. Se teme de păcat?

Nu, căci credința îl conduce să nu cadă în mrejele păcatului.

Dar și mai mult! Credința și numai credința aduce adevărata mângâiere în momente de grea încercare. Ce credeți, ce a putut aduce mângâiere unuia dintre cei mai mari oameni ai lumii, Marelui Napoleon, când părăsit de noroc și de lume își potrecea zilele în închisoarea ue pe insula Sfânta Elena? Numai Evanghelia. Din credința predicată în această sfântă carte a învățat bărbatul acesta mândru să creadă în Dumnezeu și cu resignare să se supuie voei Sale atotsfinte.

Cu acestea încă n'am terminat.

Credința își revarsă din belșug cornul darurilor sale asupra omenimii și în toamna vieții acesteia pământești. Două lucruri preocupă și neliniștesc mai ales bătrânețea: muștrarea păcatelor și frica de moarte.

Și de câte ori nu se întâmplă, ca bătrânul gârbovit de numărul anilor și greul vieții, sub muștrarea păcatelor nu începe să se clatine în încrederea sa în toate. Dar în aceste momente de slăbiciune vine credința și-i zice: „Intr'atăt a iubit Dumnezeu lumea, încât a trimis pe unul născut Fiul Său, ca tot cel ce crede în trântul să nu piară“. Și într'adevăr; mila lui Dumnezeu e mai mare de cât păcatele noastre. Și așa vedem, că credința ne mijlocește iertare, izvorâtă din iubirea dumnezească.

În chipul acesta, moșneagul își așteaptă în liniște sfârșitul, căci în lumina credinței moartea apare nu ca o părăsire dureroasă a lumii acesteia, ci ca o plăcută reîntoarcere la iubirea cerească. Ochiul credincios în Domnul nostru Iisus Christos are să vadă nu pe asprul judecător, ci pe blândul Mântuitor. În urechile credinciosului vor răsună cuvintele sfântului evanghelist: „Ridicați capetele voastre și priviți la Mântuitorul vostru“.

Iubiți creștini! Am văzut câte binefaceri revarsă credința în Domnul nostru Iisus Christos asupra credinciosului adevărat: ea îi este tărie, puterea și mângâierea cea mai sigură.

Cade-se deci, asemenea orbului din sfâna Evanghelie de azi, și noi să cădem înaintea Domnului, Făcătorului și Mântuitorului nostru, să-L rugăm să ne dea tărie și putere sufletească, ca să putem privi în adevărata ei valoare binefacerea, jertfa Sa adusă pe Golgota pentru mântuirea neamului omenesc; să putem înțelege și jertfa Sa cea nesingeroasă ce se aduce la sfintele altare ale bisericii noastre la toată liturgia, pentru noi. Să-L rugăm, să reverse în sufletele noastre darul Său dumnezeesc, care ne ajută ca prin fapte adevărat creștinești, nu deșertăciunilor lumesti, ci numai Lui să-I slujim. Amin.

Ș T I R I

Locale.

Duminecă ni-a fost dat să auzim una din cele mai interesante conferințe religioase. Vorbind despre *legăturile dintre știință și credință*, pâr. profes' r Filip Pop a știut să se facă ascultat cu multă atențiune. Dsa înfierează nepăsarea intelectualiiilor pentru cele religioase. Arată însă, că nu toți intelectualii, și îndeosebi *nu cei de elită* sunt indiferenți față cu religia.

În trecut și astăzi chiar savanții cei mari sunt oameni adânc religioși. După părerea oamenilor de știin-

ță, luminați, aceasta adevărat știința este strâns unită de credință. Conferențiarul citează mai multe nume de savanți cari afirmă aceasta. Și în știință se lucrează cu ajutorul credinței, știința apoi nu poate răspunde la întrebări la cari răspunde credința. Știința merge numai până la o anumită limită, de unde apoi se începe împărăția credinței...

Luni, a conferențiat Dl profesor universitar Dr. M. Botez despre *Școala vieții și școala oficială*. După părerea distinsului conferențiar școala oficială tinde din ce în ce să devină o școală a vieții; cu alte cuvinte să devină utilă societății, țării. Nu întotdeauna a fost însă așa. Altă dată școala oficială cultiva numai memoria sau alte facultăți sufletești și nu prea avea comun ceva cu trebuințele de viață. Astăzi concepția este cea amintită mai sus... Școala nu peste tot se susține de stat. Școli particulare încă sunt multe, mai ales în America. Inițiativa particulară e și mai laudabilă în asemenea împrejurări... Spre a deveni folositor societății, e bine ca omul să apuce spre cariere potrivite cu firea, cu înclinațiile lui. Școlile de specialitate sunt dovadă despre utilitatea acestui lucru, precum și că școala oficială tinde să se identifice cu școala vieții.

Sbor în lună. Se știe, căci s'a svonit de ziare, că astronomii se trudesesc să facă cercetări în lună. Cercetărilor însă trebuie să le premeargă un sbor, iar pentru acesta s'a pregătit o uriașă rachetă specială. Această faimoasă rachetă a profesorului de astronomie Oberth, urmează să-și ia peste câteva zile sborul său spre lună. La această expediție, destul de hazardată ia parte — se zice — și o femeie, studentă în astronomie.

Kemal-Pașa, președintele republicii turcești a dat ordin ca și mohamedanii să țină ca zi de odihnă Dumineca și nu Vinerea, ca până acum. Turcii s'au supus acestui ordin fără murmur, dovedindu-se ascultători și doritori de a se apropia tot mai mult de civilizația europeană.

Un român ministru în Australia. Alegerile recente din Australia au adus la cârma acelei țări un cabinet, din care face parte și d. Edwardo Theodore. Usa este român, originar din Galați; astăzi este ministru de finanțe în Australia.

BIBLIOGRAFIE

"Magii dela răsărit, cântece și cuvinte pentru copii cari umblă cu steaua" este titlul unei cărți chemate să reformeze frumoasa datină, ce o reprezintă copilașii noștri pe timpul sărbătorilor Crăciunului. Cărțica e compusă pe baza Sfintei Scripturi și a tradițiilor bisericii noastre. Cuprinde — pe lângă indicațiuni despre numărul copiilor, cari umblă la numitele sărbători cu steaua, viciile, craii, etc., despre îmbrăcăminte și mișcările acestora și melodiile cântărilor — orațiile sau discursul lui Irod cu Craii și nouă cântece de stea: două luate din cărțile noastre bisericești și șapte alcătuite după vechile cântări de stea. Întreaga dramă ține exact șirul cronologic al întâmplărilor ce au avut loc la nașterea Mântuitorului. Reprezentațiunea, întocmită astfel eliminează anacronismele și neexactită-

țile, fie istorice fie dogmatice, și de multe ori necuvințele, ce obvin în textele uzitate. Nu putem recomanda îndestul această cărțică în locul textelor de orațiuni și cântec de stea apărute până acuma. Cartea e tipărită și se află de vânzare la *Librăria Diecezană din Caransebeș*, și costă — cu tot cu portul postal — trei lei.

Concurs.

În baza ordinului Venerabilului Consistoriu Diecezan Nr. 4826 B. ex. 1929 se escrie concurs pentru postul de capelan cu drept de succesiune din parohia Mramorac, pe lângă neputinciosul paroh Simeon Popovici, cu termen de 30 de zile dela prima publicare. Parohia menționată e de cl. II. în Prototopresbiteratul Panciovei S. H. S. (Jugoslavia) Banat.

Emolumentele sunt:

1. Șasesprezece jugere din sesiunea parohială, după care alesul capelan are să plătească dările de stat și impozitul comunal.

2. Locuință în natură în casa bisericii, constătătoare din 3 camere, bucătărie și alte dependințe.

3. Una mie (1000) dinari pe lună,* din cassa bisericii, solvibili numai capelanului. În suma aceasta se cuprinde ștola întreagă: mormântări, botezuri, sfințirea apei la naștere, logodne, cununii și litere dimisionale pentru logodne și cununii. În suma menționată se cuprinde și birul parohial. Se observează, că de suma de una mie dinari beneficiază alesul capelan numai până la moartea parohului, când se va decide din nou în chestie.

Alesul capelan, după beneficiile de sus plătește dările de stat și impozitul comunal.

Recurenții sunt poștiți a-și înainta petițiunile adresate comitetului parohial însă subșternute Prea On. Oficiu Prototopresbiteral din Satul Nou (Banatsko Novoselo) Jugoslavia (Banat).

Se observează, că recurenții se pot prezenta în ori și ce Duminecă sau sârbătoare în sf. biserică din Mramorac, spre a-și arăta desteritatea în oratorie și cântare. Aceasta însă numai cu prealabila încunoștințare a Prea On. Oficiu Prototopresbiteral tractual și nici decum în ziua alegerii.

Mramorac, din ședința com. parohial, ținută la 26 X. 1929.

Nicolae Bocșan m. p.
notariul com. parohial.

Iosif Băsan
președinte.

În conțelegere cu mine: Ioan Murgu, prototopresbiter.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția cf.

No. 2553/1929 cf.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de următorul Robert Hallé din Caransebeș contra următorului Elisei Baloni domiciliat în Rueni, la cererea următorului Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza art. 144 146. 147. din legea LX din 1881, asupra unor părți din imobilele înscrise în cf. a comunei Caransebeș No. coalei cf. 2521 și anume, 1/2 parte a imobilului sub No. de

*) Totașa este a se înțelege concursul publicat în Nrii 48 și 49.

ord. A. I. 1-2 No. top. 2489 arătură pe coasta Sebeșului de 1345 stp. No. top. 2470 fânați pe coasta Sebeșului 246 stp. cu prețul de strigare 8000 lei;

Pentru încasarea creanței de 3107 lei, capital, interese, de 12% dela 16 Iunie 1926, spese de proces și de executare de 2370 lei fixate până acum, spese de 405 lei fixate acum pentru cererea de licitațiune; precum și pentru încasarea creanței de 148.000 lei, capital și acc. a Inst. Banca Banatului din Caransebeș, pentru 92.000 lei capital și acc. a Anei Ianoșel din Rueni.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii, în ziua de **4 Ianuarie 1930 ora 11 în localul oficial al cf.**

În baza art. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de jumătate din prețul strigării art. 26 XLI 1908.

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție, 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție socotite pe cursul fixat în art. 42 LX 1881, ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație art. 147, 150, 170 legea LX din 1881, art. 21 XLI 1908.

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare, este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 23 Septemvrie 1929.

pentru conformitate:

Leo Pető m. p. jud.

D. Lazarel dir. cf.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția c. f.

Nr. 2500/1929 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauza de executare a urmăritorului Simion Löwenfeld repr. prin Dr. Ernest Halle din Caransebeș contra urmăritului Petru Roșeț din Caransebeș, la cererea urmăritorului Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza art. 144, 146, 147 din legea LX din 1881, asupra unor părți din imobilul înscris în cf. a comunei Caransebeș din circumscripția Tribunalului Caransebeș No. coalei cf. 2351 și anume; 1/2 parte a imobilului A. I. 1-2 No. top. 18 Grădină în intravilan de 188 stp. No. top. 19 Casa No. 135 pe intravilan de 123 stp. cu prețul de strigare 50.000 lei;

Pentru încasarea creanței de 25.000 lei capital, interese 12% dela 1 Februarie 1929, spese de proces și de executare de 2190 lei, fixate până acum, spese de 884 lei, fixate acum pentru cererea de licitațiune; precum și pentru încasarea creanței de 114 cor. 60 fl. capital și accesorii a lui Todor Miușescu și cons., pentru suma de 120.000 lei capital și accesorii a Băncii Poporale din Caransebeș, pentru 16615 lei capital și accesorii a Herminei Brand din Caransebeș, pentru 2241 lei capital și accesorii a lui Lorinți Zimmermann din Caransebeș.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii, în ziua de **4 Ianuarie 1930, ora 9 în localul oficial al cf.**

În baza art. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de jumătate din prețul strigării (art. 26 XLI 1908).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție, socotite pe cursul fixat în art. 42 LX 1881, ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (art. 147, 170 legea LX din 1881, art. 21 XLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. — Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 13 Septemvrie 1929.

pentru conformitate:

Leo Pető m. p. jud.

D. Lazarel dir. cf.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția cf.

Nr. 2351/1929 cf.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea Bugariu Silvia repr. prin Dr. Ernest Halle contra urmări-tei Catalina Marianek născ. Dolomiță din Caransebeș, la cererea următoarei Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza art. 144, 146, 147 din legea LX. din 1881, asupra unor părți din imobilele înscrite în cf. a comunei Caransebeș No. coalei cf. 2279 și anume: 1/2 parte a imobilului No. de ord. A. II. 1-2 No. top. 5423 fânați în Teuș de 273 stp. No. top. 5424 Pădure la Teuș 1 jugh. 1282 stp. cu prețul de strigare 10.000 lei;

1/2 parte a imobilului cuprins în coala No. 2280 a comunei Caransebeș No. de ord. A. I. 1-2 No. top. 1896 Grădină în intravilan de 255 stp. No. top. 1897 Casa No. 193 în intravilan 84 stp. cu prețul de strigare 50.000 lei;

Pentru încasarea creanței de 546 lei capital spese de proces și de executare de 155 lei, fixate până acum, spese de 218 lei 50 bani, fixate acum pentru cererea de licitațiune.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunei pe ziua de **4 Ianuarie 1930, ora 9³⁰ în localul oficial al cf.**

În baza art. 150 legea LX. din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de două treimi din prețul strigării. (art. 26 XLI 1908).

2. Cei cari doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc drept garanție, 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție socotite după cursul fixat în § 42 legea LX. 1881, sau să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170, legea LX. din 1881; art. 21, XLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare, este dator să întregască imediat garanția — fixată conform procentului prețului de strigare — la aceeași parte procentuală a prețului ce a oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 21 Septembrie 1929.

Leo Pető mp. judecător pentru conformitate:
D. Lazarel p. dir. cf.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția cf.

No. 2646/1929 cf.

Publicațiune de licitație și condițiile de licitație.

În cauza de executare pornită de următorul Afilon Novac din Marga contra următorului Samfir Novac din Marga, la cererea următorului Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza art. 144 146 147 din legea LX. din 1881, asupra imobilelor înscrise în cf. a comunei Marga (din circumscripția Trib. Caransebeș) No. cf. 1730 și anume: imobilul No. top. 138/a Dorfslage 225 stp. grădina cu prețul de strigare 1800 lei; No. top. 138/a Dorfslage 225 stp. grădina cu prețul de strigare 1800 lei;

1/2 parte din imobilele cuprinse în foaia No. 1886 a comunei Marga și anume: No. top. 646/9 Obersia Presbi 133 stp. arătură cl. III. cu prețul de strigare 1000 Lei; fără No. top. Babin de 350 stp. fânați cl. II-a cu prețului de strigare 3000 lei;

Pentru incasarea creanței de 4012 lei capital interese 12% dela 26 Septembrie 1924, spese de proces și, de executare de 1923 lei, fixate până acum, spese de 460 lei fixate acum pentru cererea de licitație; precum și pentru incasarea creanței de 500 cor. + 500 cor. capital și acc. a lui Franțescu Gheorghe din Marga.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii, pe ziua **de 8 Ianuarie 1930 ora 10 la casa comunală a comunei Marga.**

În baza art. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de două treimi din prețul strigării (art. 126 XLI 1908).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție 10% din prețul de strigare, în numerar sau în efecte de cauție, socotite pe cursul fixat de art. 42. LX. 1881, ori să-i predea aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (art. 147. 150. 170. legea LX din 1881, art. 21 XLI 1908.)

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare, este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. — Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 28 Septembrie 1929.

Leo Pető mp. jud. pentru conformitate:
D. Lazarel dir. cf.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția cf.

No. 2645/1929 cf.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de următorul Vichentie Muntean contra următorului Petru Tomoni din Ohababistra, la cererea următorului Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza art. 144. 146. 147, din legea LX din 1881, asupra imobilului înscris în cf. a comunei Ohababistra (din circumscripția Trib. Caransebeș) No. coalei cf. 522 și anume imobilul No. de ord. A. I. 1-3 No. top. 396 Casa No. 196 cu curte în intravilan 109 stp. No. top. 396/4 Grădină în ntravilan 422 stp. cu prețul de strigare 51.000 lei;

Pentru incasarea creanței de 1200 lei, capital, interese de 12% dela 21 Decembrie 1928, spese de proces și de executare de 524 lei fixate până acum, spese de 303 lei, fixate acum pentru cererea de licitațiune: precum și pentru incasarea creanței de 140, lei, capital și acc. a firmei Banca Poporală din Bozoyici.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii, în ziua de **9 Ianuarie 1930 ora 11 la casa comunală a comunei Ohababistra.**

În baza art. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilele supuse la licitație, nu poate fi vândut cu preț mai mic de jumătate din prețul strigării (art. 26 XLI 1908).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție socotite pe cursul fixat în art. 42 LX 1881, ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170, legea LX din 1881, art. 21 XLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare, este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. — Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 28 Septembrie 1929.

Leo Pető mp. jud. pentru conformitate:
D. Lazarel dir. c. f.

A apărut

CALENDARUL ROMÂNULUI

— Pe anul comun dela Christos 1930 —

Cu un material literar frumos, bogat și ilustrat, precum și șematismul diecezei noastre, calendarul alfabetic, târgurile din Bănat și Ardeal etc. — Cuprinde 212 pagini și este tipărit pe o hârtie superioară.

Prețul Lei 32. Provinzătorii obțin rabat.

Comenzile se pot face la:

Librăria Diecezană, Caransebeș.